

Vicenç Villatoro i Lamolla

Vicenç Villatoro va néixer a Terrassa el 1957. És escriptor, periodista i polític. Es llicencià en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona. A mitjans dels anys setanta va començar a treballar com a periodista en el diari local de la seva ciutat. A principis dels anys vuitanta va passar als mitjans audiovisuals, a TV3 on va fer de periodista fins que el 1993 va ser nomenat director del diari *Avui*. Villatoro va estar al capdavant d'aquest diari fins el 1996. Com a periodista ha treballat i col·laborat, a més dels mitjans ja esmentats, en *El Periodico de Catalunya*, *Catalunya Ràdio*, i el *Canal 33*.

El 1996 va ser nomenat Director General de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya, càrrec que ocupà fins a l'any 2000. Ha estat director de la Fundació Enciclopèdia Catalana, i director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió els anys 2002 i 2003. El seu pas definitiu cap a la política el feu el 1999 en ser elegit diputat del Parlament de Catalunya per Convergència i Unió. Des de gener de 2011 és director de l'Institut Ramon Llull.

La seva trajectòria com a escriptor va començar amb una incursió en la poesia amb el llibre *Passió, mort i resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist* (1974), al qual seguí *Les banderes, tampoc* (1978), premi Martí Dot el 1978. Des de mitjans dels anys setanta va formar part del col·lectiu *Ofèlia Dracs* i a partir d'aquí va començar a conrear la novel·la, cosa que el va dur a guanyar el 1981 el premi Sant Jordi per l'obra *Evangelí gris*. Amb aquesta novel·la històrica va encetar un dels seus temes recurrents, el món jueu, que ha tractat en altres novel·les posteriors com *Hotel Europa* (1991), *Memòria del traïdor* (1996), *La derrota de l'àngel* (2004) que guanyà el premi Carlemany, i *La dona a la finestra* (2005) on s'acostà al tema des d'altres perspectives. El món jueu també és el tema del reportatge històric *Del call a la sinagoga: els jueus a Catalunya* (1992) i *Els jueus a Catalunya* (2005).

La crònica generacional és un altre dels seus temes narratius i que ha tractat en novel·les com *País d'Itàlia* (1983), *Els anys a ciutat* (1986). Amb *Les illes grogues* (1987) i *Entre batalles* (1987) va mostrar una major llibertat narrativa. Les ideologies del segle XX han estat tractades a *Titànic* (1990) i *La claror de juliol* (1997). El 2001 va guanyar el premi Prudenci Bertrana amb *La ciutat del fum*.

També ha conreat narrativa juvenil, *La torre* (2006), llibres de poesia, assaigs i reculls dietarístics, *Dietari 1997-1998* (2007). Com a periodista escriu habitualment articles d'opinió i llibres d'avaluació política com *Catalunya després del Tripartit* (2004) o *L'engany* (2007). La seva última obra publicada és un llibre de poemes *Sense invitació* (2011).

Al llarg de la seva trajectòria ha rebut nombrosos premis i les seves obres han estat traduïdes a diverses llengües.

Obra

Narrativa breu

Passeu, passeu (1983)

Novel·la

Papers robats que cremen (1981).

Evangelí gris (1982).

País d'Itàlia (1984).

Els anys a ciutat (1986).

Les illes grogues: tres novel·les romàntiques (1987).

Entre batalles (1987).

Titànic (1990).

Hotel Europa (1992).

Memòria del traïdor (1996).

La claror del juliol (1997).

La ciutat del fum (2001).

La derrota de l'àngel (2004).

La dona a la finestra (2005).

La torre (2006).

Tenim un nom (2010).

Poesia

Passió, mort i resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist (1974).

Les banderes, tampoc (1978).

Els arbres vora els marges (1981).

Cartografies (1988).

Sense invitació (2011).

No ficció

A l'inrevés (dietari) (1989).

L'ofici de mirar: dietari 1989-1997 (1998).

De part del pare (2000).

Catalunya després del tripartit (2004).

Crear Europa, reconstruir Occident (2005).

Els jueus i Catalunya (2005).

L'engany. El segon tripartit o la desnacionalització de Catalunya (2007).

Premis

Martí Dot (1979), *Les banderes, tampoc*.

Joaquim Ruyra (1980), *Papers robats que cremen*.

Sant Jordi (1981), *Evangelí gris*.

Sant Joan (1987), *País d'Itàlia*.

Ciutat de Barcelona (1987), *Les illes grogues: tres novel·les romàntiques*.

Documenta (1991), *Hotel Europa*.

Llorenç Villalonga (1996), *La claror del juliol*.

Prudenci Bertrana (2001), *La ciutat del fum*.

31 de desembre Gabriel Alomar i Villalonga (2003) a la trajectòria professional.

Carlemany (2004), *La derrota de l'àngel*.

Vaixell de Vapor (2006), *La Torre*.

Ramon Llull (2010), *Tenim un nom*.